

UiO : Universitetet i Oslo

KANDIDAT

123242

PRØVE

JUS3112 1 Formuerett I

Emnekode	JUS3112
Vurderingsform	Hjemmeeksamen
Starttid	26.05.2021 06:45
Sluttid	26.05.2021 13:30
Sensurfrist	15.06.2021 21:59
PDF opprettet	09.12.2021 12:51

Seksjon 1

Oppgave	Tittel	Oppgavetype
i	Informasjonsdokument	Informasjon eller ressurser

Seksjon 2

Oppgave	Tittel	Oppgavetype
1	Besvarelse	Langsvar

Eksamensoppgave - JUS3112 Formuerett I - Våren 2021

Del I

Ventil AS utvikler og fremstiller diverse utstyr for håndtering av farlige kjemikalier. Selskapet hadde i samarbeid med forskningsstiftelsen FS og ingeniør Peder Ås utviklet en ny type ventil.

I begynnelsen av januar 2017 inngikk Ventil AS kontrakt om levering av ventiler for 2 millioner kroner til rørprodusenten Mere Rør AS. Det ble avtalt tre års reklamasjonsfrist. Fordi samarbeidspartene ble enige om en fordeling av fortjenesten ved salg av ventilene, se mer om dette i oppgave II, skrev både forskningsstiftelsen FS og Peder Ås under på avtalen sammen med Ventil AS.

Ventilene ble levert 1. februar 2017. Mere Rør AS inkorporerte en del av disse ventilene i rør som det solgte til den kjemiske fabrikken Norsk Syre AS. Rørene ble levert til Norsk Syre AS' fabrikk 3. januar 2019. Fabrikken produserte blant annet perklorisyre, som er svært eksplosiv. Ventil AS ble orientert om salget og Norsk Syre AS' produksjon.

Tidlig om morgenen den 17. februar 2019 eksploderte deler av anlegget til Norsk Syre AS. Heldigvis ble ingen personer rammet, men det var betydelige materielle ødeleggelser. De skadde rørene måtte skiftes ut til en kostnad på 300.000 kroner, og en robot som styrte en del av prosessen og stod i nærheten av rørene, måtte repareres for 500 000 kroner. Dessuten oppsto det et produksjonstap på 1 million kroner.

I en e-post som Norsk Syre AS sendte Mere Rør AS og Ventil AS dagen etter ulykken, den 18. februar 2019, skrev selskapet at «våre fagfolk finner det meget sannsynlig at dette kan skyldes feil i deres leveranser». Norsk Syre AS kontaktet deretter eksterne spesialister for å kartlegge nærmere hvorfor eksplosjonen hadde funnet sted. De framla sin rapport den 1. april 2019, og her framkom det at årsaken var en svakhet ved ventilene. En feil i programvaren som ingeniør Peder Ås hadde brukt, gjorde beregningene uriktige. Firmaet Mere Rør AS var gått konkurs, og Norsk Syre AS besluttet derfor 25. mai 2019 å kreve erstatning for de oppståtte skadene direkte fra Ventil AS. Av de tre som hadde undertegnet kontrakten med Mere Rør AS fant firmaet at Ventil AS klart framsto som den mest solide aktøren. Ventil AS bestred ansvaret. Etter at partenes advokater hadde korrespondert en god del, tok Norsk Syre AS ut søksmål mot Ventil AS året etter, den 1. mars 2020.

I tilsvaret erkjente Ventil AS at det forelå en mangel ved ventilene, men anførte at Norsk Syre AS ikke kunne rette noe krav mot selskapet siden det ikke eksisterte noe kontraktsforhold mellom dem. Under enhver omstendighet var det ikke grunnlag for noe ansvar for firmaet. Det var ingeniør Peder Ås som hadde begått feilen og ikke Ventil AS, og han hadde for øvrig tatt i bruk den programvaren som var helt dominerende benyttet i markedet og kunne ikke bebreides. Videre framholdt Ventil AS at de oppståtte tapene var av en art et eventuelt ansvar ikke dekket. [Spørsmålet om årsakssammenheng og påregnelighet skal ikke drøftes.] Norsk Syre AS fastholdt på sin side at Ventil AS var erstatningsansvarlig.

Ventil AS anførte til slutt at det var reklamert for sent, og at kravene uansett var foreldet.

Del II

Historien sluttet imidlertid ikke her. Etter grundige drøftelser med sin advokat kom Ventil AS til at de ville innfri kravet fra Norsk Syre AS. Prosessrisikoen var for stor mente de, og ved å legge denne saken død ville Ventil AS ha utsikter til flere lukrative avtaler med Norsk Syre AS i framtiden. Ventil AS betalte, men ønsket å kreve regress av ingeniør Peder Ås på grunn av feilen i hans beregninger. Imidlertid var også ingeniør Peder Ås gått konkurs. Ventil AS besluttet da å vende seg mot forskningsstiftelsen FS. Ventil AS mente at forskningsstiftelsen FS måtte svare for 50 % av det erstatningsbeløpet som firmaet hadde betalt til Norsk Syre AS.

Forskningsstiftelsen FS bestred at Ventil AS hadde noe rettslig grunnlag for sitt regresskrav. For øvrig var stiftelsen sterkt uenig i beregningen av et eventuelt regressansvar. Feilen var utført av ingeniør Peder Ås og derfor måtte pengene søkes her og ikke hos dem. Uansett kunne det i høyden dreie seg om et ansvar på 25 %. Partene hadde avtalt at man skulle dele fortjenesten ved salget av ventilene slik at forskningsstiftelsen FS og Peder Ås skulle ha 25 % hver og Ventil AS det resterende. Noen likedeling av ansvaret kom derfor ikke på tale.

Drøft og avgjør alle spørsmål som oppgavens del I og II reiser, så vel prinsipale som subsidiære.

1 Besvarelse

Skriv ditt svar her**Del 1**

Saken gjelder et erstatningskrav som følge av en eksplosjon, som skyldtes mangelfulle ventiler. Oppgaven reiser flere tvister med utgangspunkt i dette problemet og dets virkninger.

Denne tvisten står mellom Ventil AS og Norsk Syre AS.

Norsk Syre AS krever erstatning for de oppståtte skadene som følge av eksplosjonen, direkte fra Ventil AS.

Ventil AS bestrider ansvaret. De erkjenner imidlertid at det forelå en mangel ved ventilene, men anfører at Norsk Syre AS ikke kan rette noe krav mot selskapet siden det ikke eksisterte noe kontraktforhold mellom dem.

Hovedproblemstillingen er om Norsk Syre AS kan kreve erstatning fra Ventil AS.

For å kunne kreve erstatning i kontrakt må de grunnleggende vilkårene for erstatning være oppfylt. Det må foreligge et kontraktsbrudd, et ansvarsgrunnlag, adekvat årsakssammenheng og et økonomisk tap. I Denne tvisten er det på det rene at det foreligger et økonomisk tap, og adekvat årsakssammenheng er slik jeg leser faktum forutsatt.

Det første spørsmålet jeg tar stilling til herunder er om Norsk Syre kan kreve erstatning direkte fra Ventil. Det er altså et spørsmål om direktekrav.

Denne tvisten står mellom to næringsdrivende parter, og saken gjelder så langt jeg kan se kjøp av vare. Etter kjøpsloven (kjl.) § 1 kommer loven til anvendelse for så vidt ikke annet er fastsatt i lov.

Kjl. § 84 (1) oppstiller en direktekravsadgang, som gir kjøper rett til direktekrav mot tidligere salgssledd. Første ledd oppstiller vilkår om at kravet må følge av en mangel. Det er på det rene at vi står overfor en mangel, da det er erkjent i faktum. Videre må det gjelde et tidligere salgssledd. I vår sak har Ventil AS levert ventiler til Mere Rør AS, som der igjen har inkorporert ventilene i rør og solgt videre til Norsk Syre AS. Det er på det rene at Ventil AS er et tidligere salgssledd. Det siste vilkåret er at tilsvarende krav på grunn av mangelen kan gjøres gjeldende av selgeren. Denne bestemmelsen bygger på subrogasjonsmodellen, at "kjøperen trer inn i selgers krav mot sin hjemmelsmann uten hensyn til om kjøperen har noe krav mot selgeren." (Rt-1998-656). Mere Rør AS er konkurs, og Norsk Syre tre inn i deres krav, selv om kravet nødvendigvis ikke er det samme.

Konklusjonen etter dette er at Norsk Syre har adgang til å rette sitt erstatningskrav direkte mot Ventil.

Spørsmålet videre er om det foreligger ansvarsgrunnlag for Ventil AS

Ventil AS anfører at det under enhver omstendighet ikke var grunnlag for noe ansvar for firmaet. Det fremkommer av faktum at Norsk Syre har valgt å rette sitt erstatningskrav mot Ventil AS fordi de klart framsto som den mest solide aktøren. Dette peiler oss inn på en vurdering av et objektivt ansvar som mulig ansvarsgrunnlag.

Spørsmålet er om Ventil AS kan fritas for ansvar gjennom kontrollansvar, jf. kjl. § 40, jf. § 27.

Det er på det rene at det foreligger en mangel. Spørsmålet er om mangelen skyldes hindringer som nevnt i § 27; om mangelen skyldes hindring utenfor hans kontroll som han ikke med rimelighet kunne ventes å ha tatt i betraktning på avtaletiden eller å unngå eller overvinne følgene av.

Det er på det rene at kontrollansvaret er svært strengt, særlig etter dommen inntatt i Rt-2004-675 (Agurkpinne). Flertallet i denne dommen er streng i sin anvendelse av kontrollkriteriet, se avsnitt 53-55. De stadfester også at formuleringen i kjl. § 27 ikke passer så godt på en mangelsituasjon. Førstvoterende uttaler videre at man må ta utgangspunkt i at kontrollansvaret er meget strengt, og gir anvisning på at man kan legge mindre vekt på selve ordlyden.

Det avgjørende er om mangelen ligger innenfor det selgeren objektivt sett har kontroll over, jf. Agurkpinne avsn. 53.

Spørsmålet er om mangelen ved ventilene ligger innenfor Ventil AS sin objektive kontroll.

I vår sak gjelder mangelen en svakhet i ventilene som skyldes en feil i programvaren som ingeniøren Peder Ås hadde brukt, og som gjorde beregningene uriktige. Hvis man skal anlegge en like streng vurdering som flertallet i Agurkpinnedommen, er det nærliggende å se det slik at feilen ved ventilene ligger innenfor selskapets kontrollsfære. Dette også til tross for at en samarbeidspartner av de kan sies å være mest å bebreide. De kunne ha forsikret seg om at ingeniøren de samarbeidet med, benyttet seg av et godt nok program.

På den andre siden kan det argumenteres for at Ventil AS ikke hadde noen forutsetninger for å vite om denne beregningsfeilen, og hadde heller ingen grunn til å undersøke dette. Særlig siden de er et tidligere salgsledd i prosessen, og ikke direkte har vært i kontraktsforhold med kjøper Norsk Syre. Det taler mot ansvar. Det er likevel opplyst at Ventil visste om salget, og hvilken type produksjon Norsk Syre drev med. Dette taler for ansvar.

Det er imidlertid uttalt i den nevnte dommen ovenfor (Agurkpinne), at selv om feilen ikke ville blitt oppdaget uten forholdsvis omfattende undersøkelser, vil det fortsatt være innenfor kontrollsfæren. Det er under tvil at jeg i denne saken velger å legge meg på en streng linje, om enn ikke like streng som flertallet i Agurkpinnedommen.

Konklusjonen blir følgelig at Ventil AS hefter for mangelen gjennom et objektivt ansvarsgrunnlag, jf. kjl. § 40, jf. kjl. § 27.

Neste spørsmål er om de oppståtte tapene kan kreves dekket av Norsk Syre AS

Ventil AS anfører at de oppståtte tapene var av en art et eventuelt ansvar ikke dekket.

I utgangspunktet skal det ytes full erstatning for økonomiske tap som står i en adekvat årsakssammenheng. Hovedregelen er at det er den positive kontraktsinteressen som skal dekkes ved erstatning som følge av kontraktsbrudd. Dette følger av kjl. § 67 (1). Det er likevel noen begrensninger på dette punktet. Etter kjl. § 27 (4) omfatter ikke objektivt ansvar etter denne paragrafen slikt indirekte tap som nevnt i § 67 (2). Med andre ord omfatter det objektive ansvaret kun direkte tap, som utledes ved at de tap som ikke er oppregnet i kjl. § 67 (2) er direkte tap. Forarbeidene har uttrykkelig presisert dette.

I faktum framkommer det at Norsk Syre sine tap består av at de skadde rørene måtte skiftes ut til en kostnad på 300 000 kr. En robot som styrer en del av prosessen og stod i nærheten av rørene måtte repareres for 500 000 kr. Det oppstod i tillegg et produksjonstap på 1 million kroner.

1. Jeg tar først for meg tapet som skyldtes skade på roboten.

Som nevnt tar vi utgangspunkt i kjl. § 67. I andre ledd er det oppramset en rekke tap som er å regne som indirekte. Mest treffende på tilfellet med roboten er bokstav d). Den uttaler at som indirekte tap regnes tap som følge av skade på annet enn salgstingen selv og gjenstander som den brukes til framstilling av eller som har nær og direkte sammenheng med den forutsatte bruk.

Det er på det rene at roboten er noe "annet enn salgstingen selv". Salgstingen i denne saken er ventilene som brukes i rørene.

Spørsmålet videre er om roboten kan sies å ha en nær og direkte sammenheng med dens forutsatte bruk. Det finnes lite informasjon i faktum, annet enn at vi vet at roboten styrte en del av prosessen og av den grunn stod i nærheten av rørene. For meg fremstår dette som at roboten har en viktig funksjon i produksjonen, da den styrer en del av prosessen. Det leder meg til konklusjonen at roboten har en nær og direkte sammenheng med dens forutsatte bruk.

Konklusjonen blir følgelig at tap som følge av at roboten ble skadet og måtte repareres, er å anse som indirekte. Dermed kan ikke Norsk Syre kreve dette tapet dekket.

2. Jeg tar så for meg tapet som skyldtes at de skadde rørene måtte skiftes ut. Det er etter min forståelse ingen av alternativene i § 67 (2) som passer med dette tapet. Det fører meg til at det er et direkte tap, som dermed kan kreves dekket av Norsk Syre AS.

3. Den siste tapsposten er produksjonstapet på 1 million kroner.

Etter § 67 (2) bokstav a) er tap som følge av minsket eller bortfalt produksjon eller omsetning (driftsavbrudd) å regne som et indirekte tap.

Spørsmålet etter dette er om "produksjonstap" faller inn under indirekte tap som nevnt i § 67 (2) a).

Ved en ren ordlydsfortolkning, er produksjonstap mest nærliggende å falle inn under "minsket eller bortfalt produksjon" i § 67 (2) a). Produksjonstap er også vanligvis å anse som et indirekte tap, da dette er å anse som et "typisk" indirekte tap.

Etter dette bli konklusjonen at denne tapsposten om produksjonstap på 1 million kroner er et indirekte tap, og dermed kan det ikke kreves dekket av Norsk Syre AS.

Norsk Syre har dermed fått delvis medhold, der en av tre tapsposter kan kreves dekket, altså 500 000 kr.

Til slutt anfører Ventil AS at det var reklamert for sent, og at kravene uansett var foreldet.

Spørsmålet videre er om Norsk Syre AS har reklamert for sent.

Hovedregelen om reklamasjon i kjøpsforhold finner vi i kjl. § 32. Der angis den relative reklamasjonsfrist som er "innen rimelig tid", og den absolutte reklamasjonsfrist som er to år. I vår sak er det imidlertid avtalt en tre års reklamasjonsfrist. Avtalen stod opprinnelig mellom Ventil AS og Mere Rør AS, også underskrevet av forskningsstiftelsen FS og ingeniøren Peder Ås.

Spørsmålet er om den avtalte reklamasjonsfristen også skal gjelde i forholdet mellom Ventil AS og Norsk Syre AS.

Etter kjl. § 85 (1) må kjøperen gjøre sitt krav mot tidligere salgsledd gjeldende innen rimelig tid (...), og senest innen de reklamasjonsfrister som gjelder i forholdet mellom forgjengeren og det tidligere salgsledd.

Siden det ovenfor er konstatert at Norsk Syre kan gjøre direktekrav gjeldende overfor Ventil AS, som er det tidligere salgsleddet, kommer denne bestemmelsen til anvendelse. Det vil si at den avtalte fristen om tre års reklamasjonsfrist også må gjelde mellom Norsk Syre AS og Ventil AS.

Reklamasjonsfristens utgangspunkt er etter kjl. § 85 (1) da han oppdaget eller burde ha oppdaget mangelen.

I vår sak er det etter min mening ganske klart at mangelen vanskelig kunne blitt oppdaget noe særlig lenge før selve eksplosjonen. Det er ingenting som tilsier at mangelen burde ha vært oppdaget før denne hendelsen. Ut fra faktum framkommer det at Norsk Syre ga beskjed om hendelsen, og litt over 1 mnd senere fremla de en rapport som bekreftet årsaken til eksplosjonen, nemlig mangelen ved ventilene. Dette er innenfor rimelig tid, og den relative reklamasjonsfristen er dermed i behold. Det samme gjelder den absolutte reklamasjonsfristen.

Konklusjon: Norsk Syre AS har ikke reklamert for sent

Neste spørsmål er om erstatningskravet er foreldet.

Det følger av foreldelsesloven (fl.) § 1 at fordring på penger eller andre ytelser foreldes etter reglene i denne lov, når ikke annet er lovbestemt. Ved foreldelse taper fordringshaveren sin rett til oppfyllelse, jf. fl. § 24 (1). Den alminnelige foreldelsesfrist er 3 år, jf. § 2.

Det første spørsmålet herunder er hva som er fristens utgangspunkt, jf. fl. § 3. I vårt tilfelle står vi overfor et mislighold, og spørsmålet blir dermed hva som regnes som "den dag da misligholdet inntreffer", jf. fl. § 3 (2).

Det som må vurderes er om fristen skal begynne å løpe ved overlevering av ytelsen eller når tapet oppstår. I dommen inntatt i Rt-2007-1236 var det snakk om en buss som led av en skjult mangel, som førte til brannskader på et senere tidspunkt. Her kom Høyesterett til at foreldelsesfristen for erstatningskravet begynte å løpe allerede da bussen var levert, og viste videre til dommen Asker politistasjon (Rt-2006-1705), se avsnitt 36.

I vår sak har skaden inntruffet senere enn misligholdet ved at det var en skjult mangel ved ventilene, som først viste seg ved eksplosjonen. Rørene med de mangelfulle ventilene ble levert til Norsk Syre AS 3. januar 2019. Man kan imidlertid stille spørsmål her om fristen starter å løpe når Ventil AS leverer ventilene til Mere Rør AS. I så fall skjedde dette den 1. februar 2017. I det første tilfellet, vil den alminnelige foreldelsesfristen fortsatt være i behold, jf. fl. § 2.

Dersom en tar utgangspunkt i at fristen starter å løpe ved Ventil AS sin levering i 2017, vil spørsmålet bli mer tvilsomt.

I denne saken velger jeg å legge til grunn at fristens utgangspunkt er ved Ventil AS sin levering til Mere Rør AS, den 1. februar 2017.

Den alminnelige foreldelsesfristen vil dermed utløpe 1. februar 2020. Spørsmålet videre blir dermed om Norsk Syre har gjort noen fristavbrytende handlinger, som kan føre til at nye frister begynner å løpe.

Mer konkret er spørsmålet om de handlinger Norsk Syre eller Ventil AS har foretatt seg før søksmålet 1. mars 2020 er å anse som fristavbrytende.

Etter fl. § 14 kan "foreldelse avbrytes når skyldneren overfor fordringshaveren uttrykkelig eller ved sin handlemåte erkjenner forpliktelsen, så som ved løfte om betaling eller ved å betale rente."

Spørsmålet er om Ventil AS (skyldneren) har erkjent forpliktelsen sin overfor fordringshaveren. Ut fra faktum har Ventil AS holdt seg taus helt frem til de bestred ansvaret da de fikk erstatningskrav mot seg 25. mai 2019, og da de i tilsvar til søksmål den 1. mars 2020 erkjente at det forelå en mangel. Dette kan likevel ikke i noen grad ses på som fristavbrytende erkjennelser.

Fl. § 15 viser til at foreldelse avbrytes når fordringshaveren tar rettslig skritt mot skyldneren (...). Den 1. mars 2020 tok Norsk Syre AS ut søksmål mot Ventil AS. Det er ingen beskrevne handlinger som tilsier at rettslige skritt har blitt tatt før dette. Siden vi ovenfor fastslo at fristens utgangspunkt var 1. februar 2017, og ingen fristavbrytende handlinger har forekommet etter dette, vil kravet dermed være foreldet på det tidspunkt Norsk Syre tar ut søksmål, jf. 2 om den alminnelige foreldelsefristen.

Til slutt kan vi spørre om det skal påløpe noen tilleggsfrister.

Etter fl. § 10 første ledd, dersom fordringshaveren ikke har gjort fordringen gjeldende fordi han manglet nødvendig kunnskap om fordringen eller skyldneren, inntreffer foreldelse tidligst 1 år etter den dag da fordringshaveren fikk eller burde ha skaffet seg slik kunnskap.

Det er på det rene at da eksplosjonen fant sted, må det sies at fordringshaveren hadde fått en viss kunnskap om fordringen. Eksplosjonen skjedde 17. februar. Man kan imidlertid spørre seg om nødvendig kunnskap forelå på dette tidspunktet. I dommen inntatt i HR-2019-2034-A er det gjort betraktninger om kunnskapskravet i avsnitt 63.

Det ble gjort undersøkelser, der det ble lagt fram rapport om årsaken til eksplosjonen. Dette skjedde den 1. april 2019. Det er på dette tidspunkt at det ble konkret bekreftet hva som var årsaken til eksplosjonen, og at det skyldtes en svakhet ved ventilene. Etter mitt skjønn taler dette for at nødvendig kunnskap forelå først på dette tidspunkt. Det vil si at det påløper en tilleggsfrist på 1 år etter 1. april 2019. Søksmålet som ble tatt ut 1. mars 2020 er dermed innenfor tilleggsfristen.

Konklusjon: Erstatningskravet er ikke foreldet.

Norsk Syre kan med dette kreve erstatning, for de direkte tap som konstatert ovenfor.

Del 2

Sakens andre tvist står mellom Ventil AS og forskningsstiftelsen FS (heretter FS).

Problemstillingen dreier seg om Ventil AS kan kreve regress av FS og hvor mye de eventuelt må svare for.

Det første spørsmålet er om Ventil kan kreve regress av FS

FS bestrider at Ventil AS har noe rettslig grunnlag for sitt regresskrav.

Det mest nærliggende rettslige grunnlag for regresskravet er avtalen mellom partene. Det fremgår av faktum at de i samarbeid hadde utviklet den nevnte mangelfulle ventilen. Da Ventil AS inngikk avtale om levering av ventilene, ble samarbeidspartene (Ventil, Peder Ås og FS) enige om en fordeling av fortjenesten ved salg av ventilene. Avtalen ble underskrevet av alle tre.

Dette tyder på at partene har avtalt et solidaransvar, og reelle hensyn taler for at Ventil AS har regressrett mot de andre samskyldnerne. Grunnlaget for regress følger også av rettspraksis, der det slås fast at "den som har dekket en annens forpliktelse, normalt og som utgangspunkt, har et regresskrav i behold. Det er avskjæring av regress som krever særskilt hjemmel." Se Rt-1997-1029 (side 1036) og HR-2017-2414-A avsn. 47.

Konklusjonen blir følgelig at Ventil kan kreve regress av FS, på bakgrunn av avtalen.

Spørsmålet videre er hvordan regressoppgjøret skal gjennomføres.

Ventil AS mente at FS måtte svare for 50 % av det erstatningsbeløpet som firmaet hadde betalt til Norsk Syre AS.

FS var sterkt uenig i beregningen av et eventuelt regressansvar. De hevdet prinsippalt at feilen var utført av ingeniør Peder Ås og at pengene derfor måtte søkes der. Uansett kunne det ikke dreie seg om et ansvar på mer enn 25%.

Det fremkommer i faktum at fordelingen av fortjeneste i avtalen var satt slik at FS og Peder Ås skulle ha 25% hver, og Ventil AS det resterende.

I tilfeller der en av de solidariske ansvarlige ikke kan betale for seg, må de andre dekke hans del, jf. gjeldsbrevlova (gbl.) § 2 tredje ledd. Det er på det rene at regler om enkle gjeldsbrev i gjeldsbrevlova får analogisk anvendelse på krav som ikke kommer til uttrykk i gjeldsbrev, feks enkle krav eller muntlige krav, jf. Rt-1992-504.

I dette tilfellet kan derfor ikke FS høres i sin anførsel om at regress burde søkes hos ingeniøren Peder Ås, da det er på det rene at han er konkurs.

Spørsmålet er hvor mye Ventil AS kan kreve i regress av FS.

Etter gbl. § 2 (2) kan den som betaler kreve regress for den del som ikke faller på han, ut fra rettsforholdet mellom dem. Dersom en av dem ikke betaler sin del, skal denne fordeles på alle de øvrige etter § 2 tredje ledd. Det vil si at både den som har betalt fra før og den som blir krevd regress av må dekke en andel av det beløp som den aktuelle meddebitoren ikke betalte, dette følger av juridisk teori.

Med utgangspunkt i rettsforholdet mellom dem, er det klart at FS må svare for 25 % av erstatningsbeløpet. Dette utledes av den avtalte fordelingen av fortjeneste mellom de. Det er naturlig og rimelig å ta samme fordeling inn i et erstatningsoppgjør.

Siden Peder Ås er insolvent, kan ikke han hefte for sin del av erstatningskravet på 25 %. Denne delen må derfor fordeles mellom FS og Ventil AS. Siden Ventil AS i utgangspunktet hefter for 50 % av erstatningskravet, altså dobbelt så mye som FS, er det rimelig at de ved

fordelingen av Peder Ås sin del av ansvaret legger dette delingsforholdet til grunn. Altså skal Ventil AS bære en større andel av Peders ansvar enn FS.

Konklusjonen er følgelig at Ventil AS kan kreve 25 % + en forholdsmessig andel av Peders ansvar av erstatningskravet fra Norsk Syre AS på 500 000 kroner, i regress av FS.